



לווייתן. אחר כך, בעת שלשניים נערך מישפט פלילי בעון הברחות, התברר כי הסטייקיה ותחנות הדלק היו לגבי שני עבריינים אלה בחזקת "כסף קטן" ושימשו רק ככיסוי להברחות הגדולות.

עיסקה

עם התביעה



בנוסף לעיקוב אחר סווינגה ולווייתן תן, החלה המישטרה לעקוב אחרי מטיבם המקומי, ביאליק בלסקי. בסופו של המעקב ערכה המישטרה פשיטה על ביתו של בלסקי, לא לפני שעצרה את סווינגה ולווייתן. בחצר הבית נמצאה כמות גדולה של חשיש ואילו בכספת, בתוך הבית, נמצאו דולרים מזויפים, מהסוג שניתן ללבנוני השותף להברחות.

בלסקי נעצר ויחד עימו אשתו עיניה. הוא טען בבית המישפט כי הטמינו את החשיש בחצר ביתו והוא לא יודע על כך דבר. כאשר ישב בלסקי במעצר היה לו זמן רב לחשוב. הוא קישר פרט לפרט וגילה, כי לשוטרים שפשטו על מטולה היתה עזרה מבפנים. קשה היה לא לנחש מי נתן את העזרה — יוסי רוזנפלד, השורטר הפרטי של מטולה. ואכן, כאשר יצא בלסקי מהמעצר הוא ניגש לביתו של רוזנפלד ואמר לו: "אני יודע שאתה הסגרת אותי למישטרה".

מישפטם של סווינגה, לווייתן ובלסקי נערך ארבעה חודשים אחר כך. עדותו של בלסקי עזרה להרשיע את שני הפרטים. לגבי בלסקי עצמו קיבל השופט את הטענה, כי המישטרה לא הצליחה להוכיח שהחשיש שנטמן בחצר ביתו הוא אכן שלו. הספק שהתעורר בבית המישפט הביא את השופט לקבל את הגירסה של בלסקי, כי החשיש הוטמן על ידי מתחריו בבחירות לראשות המועצה המקומית, שנערכו כמה שבועות אחרי התפיסה.

למחרת המעצר הופיע תורג'מן בטלוויזיה וספר, מול עיני הצופים, את חבילות הדולרים המזויפים שנתפסו בכספת בתוך ביתו של בלסקי. במישפט כלל לא הועלה עניין הדולרים המזויפים. המישטרה העדיפה לא להאשים בנושא זה את בלסקי ולא להזכיר את עניין הדולרים במישפט. יש הטוענים כי אי-הזכרת הדולרים, שי בלסקי לא יכול היה לסעון כי הם "נשר תלו" אצלו, מפני שהם נמצאו בכספת שבתוך ביתו, היתה חלק מעיסקה בין בלסקי לבין התביעה. הוא יואשם רק בסעיף אחד, שאותו קשה יהיה להוכיח, הדולרים המזויפים לא יוזכרו כלל, ואילו הוא יתן בתמורה עדות מפלילה נגד השניים.

דויד רואמי, הוא סווינגה, נדון לארבע וחצי שנות מאסר. אפרים רן, לווייתן, נידון לשנה וחצי מאסר. לפני כשבועיים יצא לווייתן מהכלא. עוד קודם לכן יצא בלסקי את הארץ עם אשתו. הוא השאיר את ניהול המלון בידי בתו וחתנו, והודיע כי יחזור לארץ בעוד חודשיים. בשבוע שעבר נרצח יוסי רוזנפלד, מי שתרם הרבה למעצרו של סווינגה ולווייתן.

ביום רביעי לפני שבוע, אחרי השעה 5.00 לפנות ערב, עבר אוטובוס אנד מקריית-שמונה למטולה, נהוג בידי אחד מבני מטולה, דני לטון. במרחק שני ק"מ לומטרים מהכניסה למושב, הבחין לטון בג'יפ מישמר הגבול, שאותו הניר כג'יפ של יוסי רוזנפלד, חונה בצד הדרך. דני האט את מהלך האוטובוס, מתוך כוונה לעצור ליוסי בתקלה שבג'יפ. לדני היה ברור, כי בשעה כזו ובמקום הזה לא יכיר לה היתה להיות ליוסי סיבה לתנות, אלא אם כן הג'יפ היה מקולקל. כשהתקרב האוטובוס לג'יפ הוא הבחין בכרור בדמותו של יוסי, ישובה בכיסא הג'יפ. במושב לידו ישב אדם שלא היה מוכר לדני ואילו בחוץ, כשהוא נשען על הדלת של יוסי, בתנוחה כאילו שהוא מדבר עם יוסי, ניצב עוד צעיר, בעל שיער שחור לבוש בטרירי ניגב כחול. גם צעיר זה לא היה מוכר לדני. כשהאוטובוס כימעת עצר, הבחין דני ביוסי, שסימן לו בידו להמשיך ולנסוע. והוא אכן לחץ על דוושת הבנזין. היום ברור לגמרי למישטרה, כי אחד מהשניים, או השניים אחזו נשק מכון לעברו של יוסי ואיימו עליו. הם דרשו שיאותת לנהג אנד שימשיך בנסיעתו.

קצת קשה להבין איך הצליח יוסי ליפול בפח שטמנו לו רוצחיו. מסלולו של יוסי באותו היום ידוע. תחילתו של יוסי

הקורבן

יוסי רוזנפלד, איש-הביטחון של מטולה ומי שדרך את המבריחים שבאו מחוץ למושב. יוסי, שהיה מעין שריף מקומי, היה נוהג לעצור כל אדם שלא הכיר, ולבקש ממנו להזהרות. פעילותו של יוסי נגד המבריחים הביאה גם לגילויים שנעשו לפני למעלה משנה, עת נעצרו סגן ראש

שנתפס וכמי שהוצא נגדו גזר-דין מוות. בדיוק עשר שנים לפני מותו, ישב יוסי בחדר האורחים שבביתו ושיחק קלפים עם חבר. לעבר הדירה נפתחה אש. יוסי זינק מהמקום תוך שנייה. חברו לא הספיק לברוח ונהרג. רק בחקירה הבליסטית התברר, כי אילו לא היה יוסי מזנק במהירות מספקת, היה הכדור פוגע בו. אולם נראה כי יוסי חש את הגורל היצפוי לו. כמה פעמים אמר לאשתו אילנה, בעצירה, בת למישפחה מרוקאית, שאותה פגש יוסי בקריית-שמונה, כי הוא חושש מהעתיד. הוא הסביר שפעילותו הביטחונית, "עלתה על היבולות" של המבריחים. לידיד שלו, איש-ביטחון בכפרי-יובל, סיפר על איומים שהושמעו נגדו בטלפון על ידי אלמונים, שיעצו לו להתרחק מהמב

המועצה, ביאליק בלסקי, ושני עבריינים חיפאים ידועים. נראה כי המבריחים החליטו להיפטר מיוסי, שהפריע להם בעבודתם, והם שרצחו אותו. ימים אחדים לפני הרצח קיבל יוסי איומים בטלפון, אולם אלה לא מנעו אותו מלהמשיך ולדרוך את המב

ריחים. גם אילנה קיבלה כמה איומי טלפון אנונימיים. אחד מצמד הפושעים שהסעיר את מטר-לה יצא לחופשה. ביאליק בלסקי יצא לחוץ-לארץ, עד שירגעו הרוחות ובבית הקברות של מטולה, בשולי הגיבעה, על קרקע סילעית, הוטמנה גופתו של מי שניסה לטהר את מטולה מן הפשע. מי שהיה עצוב באמת, מלבד בני מישפחתו של יוסי, היה שייע קרבצקי בן ה-70. שייע, ידידו של רוזנפלד ומי שהיה בעצמו עצור בגלל הברחות, טען בקול רועד מהתרגשות: "אני אוהב לשחות. תמיד שותה. יוסי היה שכן שלי. כל יום הוא היה מוצא אותי ברחוב ולוקח אותי הביתה. מי יקח אותי עכשיו הביתה?"

יוסי ינאי